

En zijn zij voldaan, dan zwerven zij met het overwinnend leger mede, om, doet de gelegenheid zich voor, de zwakken van deze armée aan te vallen en te verscheuren. De menschenhyena is daarbij nog ziek van heerschen eerezucht.

Pax vobiscum!

Dat schreef ik daar straks in dit artikel neer. Mooie woorden! Maar de practicus zal vragen: hoe kan men tot den vrede geraken?

Er is volgens mij maar één weg. Laat ik voorop stellen, dat ik de regeling, welke de N. V. B. wenscht te treffen, afkeur. Met mij doen zulks meer lieden, en inderdaad objectieve beoordeelaars. Welaan, is de leiding niet bereid, nu in meerdere kringen kritiek op bedoeld novum wordt geoefend, nu een aantal diplomaten, niet aan discipline gewend en oproer kraaiend, met een schisma dreigt, is het Bondsbestuur er nu niet voor te vinden, in het belang van den N. V. B., in het belang van de voetbal-zaak zelve, onderhandelingen te openen, die tot een compromis zullen leiden, dat de critici — ik schrijf niet de „revolutionnaires” — bevredigt, zoodat de laatstgenoemde categorie van zelf de wapens zal moeten neerleggen? De N. V. B.

bestuurderen volgen dan gewis niet het vernederend voorbeeld van Keizer Hendrik IV. Men maakt geen Canossa-gang. Men bewijst onze beweging primo een dienst, waar men een scheuring voorkomt. Men dient ten tweede de sport met een beter systeem. En tertio geeft men de opstandigen een harde les, een les in savoir vivre, in grootmoedigheid.

Haha — zegt iemand — maar de vereenigingen van lagere orde? Zullen zij, die immers duidelijk een drang naar expansie toonden, zich zonder meer neerleggen bij eventuele nieuwe besluiten van den N. V. B. en zulks in den geest van de I A'ers? Het ziet er niet naar uit. Goed! Ook deze organisaties, die hooger-op willen, kan men tegemoet komen. Men beschouwe n.l. I A als I B als twee gelijkwaardige Westelijke eerste-klasse-afdeelingen, die nimmer vermengd zullen worden. Waar de leiders dezer competitie in de wedstrijden om het Kampioenschap van Nederland mede-spelen, bestaat die gelijkwaardigheid feitelijk al. En de clubs van lagere orde stelt men eenvoudig in de gelegenheid zoowel naar I A als naar I B te promoveeren, waarvoor dan de zwakste dezer categorieën plaats maken. Men voert dan

het promotie- en degradatie-systeem weer in, hetgeen mij in dit geval niet alleen gewenscht, maar zelfs gezond voorkomt. Men heeft dan ten allen tijde bloed-verversching. En wat wint men hier mede? Zoowel I A als I B zijn tevreden gesteld, en men heeft de kans voor de clubs van lagere orde om hooger-op te komen, verdubbeld, een niet gering voordeel!

Ons vaderland beleeft op het oogenblik, waarop ik dit schrijf, bange uren. Men gevoelt dan de zegeningen van den vrede des te intenser. En met zekeren weemoed gedenkt men de rustige tijden, die achter ons liggen, nooit naar waarde geschat, nimmer genoegzaam ge waardeerd.

Laat ons, sportsmen, zulks een fingerwijzing zijn! Wanneer men de vraag stelt, aan het hoofd van dit artikel neergeschreven: Is de scheuring in den N. V. B. op til? — laat dan het antwoord een krachtig „neen” zijn, met de toevoeging: nu niet en nooit!

Pax vobiscum!

Voor de voetbalwereld gelde slechts Schiller's woord uit Wilhelm Tell: Wir wollen sein ein einzig Volk von Brüdern, in keiner Not uns trennen und Gefahr!

LEO LAUER.

G. A. POS JUBILEERT.

Het zal 7 Mei a.s. 25 jaar geleden zijn, dat de Heer G. A. Pos, tweede voorzitter en hoofd-consul van den A. N. W. B., als bestuurder van deze organisatie optrad. Het spreek van zelf, dat wij in ons volgend nummer op dit jubileum terugkomen. Reeds nu echter willen wij dezen welwillenden en ijverigen officier van den A. N. W. B. onze hartelijke gelukwensen aanbieden met dit inderdaad zeldzaam feest.

DE SCHERMWEDSTRIJDEN TE ZANDVOORT.

De scherm-wedstrijden, georganiseerd door ons blad en de Zaal Glandomenici, zullen dit jaar dd. 21 juli te Zandvoort, en wederom in het „Kurhaus”, plaats vinden. Nu de wisselbeker voor den equipe-wedstrijd op den 10 degen in 1917 definitief door de Zaal

Glandomenici is gewonnen, heeft „De Revue der Sporten” voor dezen kamp een nieuwen zilveren beker uitgelooft. Ook dit kunstvoorwerp, waarvan wij binnenkort een foto hopen te publiceeren, moet tweemaal achter elkaar of driemaal in 't geheel door dezelfde zaal gewonnen worden om eigendom te blijven van die zaal.

EEN VELDLOOP TE ZANDVOORT.

Het plan bestaat om aan de Schermwedstrijden te Zandvoort evenals verleden jaar een veldloop te verbinden. De organisatie van dit evenement berust bij de redactie van dit blad. Bereids is toestemming voor deze race bij het Bestuur van de N. A. U. aangevraagd. De wedstrijd, die verleden jaar slechts voor militairen gereserveerd was, zal thans voor een ruimeren kring van sportsmen open zijn. Ook zal hoogstwaarschijnlijk het parcours iets moeilijker zijn dan in 1918. Wij komen er binnenkort op terug.

Zondag 11. werd op de links der Haagsche Golf-Club de wedstrijd om den Juliana-beker gehouden, een kunstvoorwerp, uitgelooft door Mr. A. M. Snouck Hurgronje en in 1917 gewonnen door Jhr. A. Schuurbeque Boeye. Wij beelden hier twee kiekjes van den strijd af. Rechts ziet men Freule Van Tets, die ditmaal den beker won.

